



ת"פ 27250/06/22 - מדינת ישראל נגד האיל עמאש

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 27250-06-22 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)

לפני כבוד השופט גיל קרזבום

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם האיל עמאש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד

ב"כ הנאשם: עו"ד עאדל בוראת

הנאשם באמצעות שב"ס

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום בעבירה של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונשים שיוטלו על הנאשם.

עובדות כתב האישום

3. בין המתלונן מר תאופיק עמאש והנאשם קיימת הכרות מוקדמת. בתאריך 28.5.22 בסמוך לשעה 01:50 הנאשם הגיע בסמוך לביתו של המתלונן בכפר ג'יסר - אל זרקא, כשהוא אוחז בג'ריקן ובו חומר דליק, ניגש לרכב מסוג שברולט בו המתלונן עשה שימוש ואשר רשום על שם בת זוגו אבתסאם עמאש, ואשר חנה בסמוך לביתו של המתלונן. הנאשם שפך את החומר הדליק על הרכב, שילח בו אש במזיד, ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם התקלח הרכב ונגרמו לו נזקי אש בחזיתו, בתא המנוע ובתא המטען.



טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם וזאת בשל הפוטנציאל לגרימת נזק רב לגוף, לרכוש ולסביבה, הפגיעה בערכים המוגנים בכך שההצתה עלולה לפגוע בחיי אדם, בשלום הציבור וברכוש, ולגרום למפגע סביבתי. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה שחלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה מוחלט, הוא הגיע לבד למקום מגוריו של המתלונן בשעת לילה מאוחרת כשהוא מצויד בג'ריקן עם חומר דליק. המאשימה הוסיפה וטענה כי אירוע ההצתה יכול היה בקלות להתפשט לרכבים נוספים או לבתי מגורים, ולהביא לפגיעה בחיי אדם, כאשר הסיכוי לבלום את התפשטות האש בזמן אמת נמוכה, ובכך הנאשם העלה באופן משמעותי את הסיכון לתוצאות טראגיות, כאשר בסופו של יום, נגרם נזק לרכבו של המתלונן. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, עונש מאסר על תנאי ארוך ומרתיע ופיצוי למתלונן. במכלול הנסיבות עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, זאת לאור קבלת האחריות, הודאתו בכתב האישום כפי שהוגש מבלי שנשמעו עדים בתיק, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, והעדר עבר פלילי משמעותי (הרשעה בעבירת תכנון ובנייה שהתיישנה בשנת 2016). לאור כל האמור לעיל, ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה המוצע, פיצוי למתלונן ומאסר מותנה ארוך ומשמעותי.

טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו המידית של הנאשם, ללקיחת האחריות, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ולעובדה שלא נשמעו עדים בתיק למרות שמדובר בתיק נסיבתי. הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה שמדובר ברווק בן 30 אשר שומר על רצף תעסוקתי, עובד לפרנסתו ומנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד הפנה לנזק המינורי שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה כאשר מדובר ברכב ששווי מוערך בין 6000 ועד 7000 ₪. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וביקש להסתפק בתקופה המעצר בה הנאשם נתון מיום 29.05.22.

הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירה.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

6. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה



העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

7. הערכים החברתיים אשר נפגעו הם הגנה על שלום הציבור והגנה על זכות הקניין והרכוש, כמו גם על תחושת הביטחון של הציבור, השמירה על ערך החיים ושלמות גופו, שלוותו וביטחונו האישי.

על חומרתה של עבירת ההצתה והפוטנציאל ההרסני הטמון בה, ניתן גם ללמוד מהעונש המרבי שנקבע בצידה (15 שנות מאסר). בתי המשפט חזרו הדגישו את חומרתה היתרה של עבירה זו, גם במקרים בה הנזק היחיד הינו רכושי (ר' ע"פ 728/13 עוידה נ' מדינת ישראל, וע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל), זאת מפאת הפוטנציאל הממשי לגרימת נזק לגוף. מדובר בהתנהגות עבריינית הפוגעת לא במתלון שרכושו ניזוק אלא בכלל הציבור שתחושות ביטחונו ואיכות חייו נפגעים. חומרתה של העבירה נובעת גם מעצם טיבה של "אש" שהשליטה בה קשה ולעיתים בלתי אפשרית, ובהתפשטותה גורמת כאמור לנזקים קשים לרכוש וגוף. בהתאם, נקבע לא פעם כי ככלל, יש להטיל בגינה של עבירת ההצתה עונש של מאסר בפועל (ר' ע"פ 7205/15 ויינבלט נ' מדינת ישראל, ע"פ 7045/12 אלטנאי נ' מדינת ישראל, ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' פדר; ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל; ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני). על חומרת עבירת ההצתה ושיקולי הענישה בגינה עמד כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל: "בהצתה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת ההצתה, ודומה כי אין צורך להכביר בכך מילים. עם זאת, טווח הענישה בגין הצתה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לתוצאות ההצתה, לפוטנציאל הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעברו של המצית". (לעניין זה ראו גם בע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל ובע"פ 2356/17 רגבי נ' מדינת ישראל).

נסיבות ביצוע העבירה

8. מידת הפגיעה בערך המוגן משתנה בהתאם לנסיבות. יש להבחין בין הצתה של נכס ללא חשש להתפשטותה של האש, לבין מקרה בו האש עלולה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר. כן יש לבחון את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש. למותר לציין שהצתה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף או בנפש גם אם שלא במתכוון, חמורה בהרבה.

נסיבות ביצוע העבירה פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום. המניע להצתה אינו ברור, חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו מלא ומוחלט, והוא הגיע למקום עם חומר דליק, כך שקדם למעשהו תכנון.



הנאשם הצית רכב בסמוך למקום מגורים, פעולה שיכולה הייתה להסתיים גם בפיצוץ מיכל הדלק של הרכב, ולהביא להתפשטות האש, לפגיעה בחיי אדם, ולנזקים כבדים.

למרבה המזל, במקרה זה האש לא התפשטה, הרכב לא התפוצץ וההצתה הסתכמה בנזקים לרכב.

במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

9. בחינת מדיניות הענישה מלמדת על מנעד ענישה רחב יחסית. בע"פ 7887/12 שאול נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירה של הצתה בעקבות סכסוך עם המתלונן, השליך בקבוקי תבערה למגרש ונשרף ציוד רב. נקבע מתחם עונש הולם שבין שנתיים ל-4 שנות מאסר ועל הנאשם בעל עבר פלילי ורקע נפשי נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה ערעורו של הנאשם וציין כי המתחם מתאים ואף נוטה לקולה גם לאדם במצבו הנפשי של הנאשם. בע"פ 1951/14 מקונן נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת הצתה בכך שהצית חנות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ל-4 וחצי שנות מאסר. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר ביצע את העבירה בהיותו בגילופין, נידון לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נדחה. בע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל, שני נאשמים הורשעו בעבירה של הצתה (חנות). לחנות נגרם נזק של 30,000 ₪. נקבע מתחם עונש הולם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים צעירים, בעלי רישום יחיד ללא הרשעה, נדונו לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נדחה. בע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירה של הצתה (פנצ'ריה בסמוך מקום מגורים). בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל. נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה. ע"פ 700/20 אבו שקארה נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירת הצתה (תריס של קיוסק), זאת לאחר שהותקף בשטח הקיוסק על ידי אחר. ההצתה לא גרמה לנזק רב לרכוש ולא סיכנה איש. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר. הנאשם, ללא עבר פלילי מכביד, נדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם, וקבע כי העונש אף נוטה לקולה. בע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל, שני נאשמים הורשעו בהצתת רכבו של המתלונן על רקע סכסוך בעניין הבעלות על הרכב. על הנאשם השני (שזו הייתה העבירה היחידה שיוחסה לו) הוטל עונש של 27 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע (24-48 חודשי מאסר) ודחה את הערעור. בע"פ 1054/15 חוגיראת נגד מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של הצתה בכך שהצית את רכב המתלונן בעקבות סכסוך. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה. בע"פ 2360/12 פלוני נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בהצתת רכב על רקע של סכסוך על מקומות חניה והפר הוראה חוקית. על הנאשם נגזרו 21 חודשי מאסר בפועל ועוד 19 חודשי מאסר על-תנאי. ערעורו נדחה.



המאשימה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: בע"פ 907/14 רחמים נגד מדינת ישראל המערער הצית את רכבה של שכנתו. נקבע מתחם עונש הולם שבין שתיים לארבע שנות מאסר בפועל. נגזרו 30 ח' מאסר בפועל. בת"פ (מחוזי חי') 15168-10-17 מדינת ישראל נ' סאמר נסראווי, הנאשם הורשע בהצתת רכבו של המתלונן. נקבע מתחם עונש הולם שבין 24-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. בת"פ (מחוזי חי') 22859-06-18 מדינת ישראל נ' ואפיק מורסי הנאשם הורשע בהצתת רכבו של שכנו, וכתוצאה מההצתה, רכב נוסף עלה באש. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 20-40 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר. בת"פ 5449-10-20 מדינת ישראל נ' מוסא הנאשם הורשע בהצתת קיר חיצוני של בניין. נקבע מתחם עונש הולם שבין 18 ל-42 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל הרשעה קודמת אחת נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: ת"פ 5422-10-20 מדינת ישראל נ' נאדים ג'ורבאן, הנאשם הורשע בעבירה של הצתת רכב במהלכה נפגע בעצמו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 12 חודשי מאסר. ת"פ 41715-01-20 מדינת ישראל נ' מוחמד פאנדקה, הנאשם הורשע בעבירות של הצתה והיזק במזיד לרכב. נקבע מתחם עונש הולם בין 10 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי עם הרשעה אחת בעבירת אלימות הוטל מאסר למשך 12 חודשים. ת"פ 16709-04-22 מדינת ישראל נ' עלא יונס, הנאשם הורשע בעבירת של הצתת רכבו של המתלונן שחנה בסמוך לרכבים אחרים ובסמוך לבתי מגורים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן הוטל עונש של 15 חודשי מאסר. ע"פ 9427/11 מדינת ישראל נ' עידו, הנאשם הורשע בהצתת משאית על רקע תחרות עסקית. הוגש תסקיר חיובי והוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה. ע"פ 4761/15 אמיר ג'ורבאן נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של הצתה ושיבוש מהלכי משפט בכך שהצית את רכבו של המתלונן, על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. ת"פ 10445-08-21 מדינת ישראל נגד קוואסמה, הנאשם הורשע בעבירה של הצתת רכב. נקבע מתחם עונש הולם שבין 10-24 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בתיק זה

10. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-20 חודשים ולא יעלה על 48 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה



11. לקולה אני מביא בחשבון את הודאתו המידית של הנאשם, את קבלת האחריות, את החיסכון בזמן שיפוטי יקר, העדר עבר פלילי משמעותי, ותקופה המעצר (שתנאיה קשים ממאסר) בה הנאשם היה נתון עד היום.

12. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, נוכח הנסיבות לקולה, והיעדר נסיבות ממשיות לחומרה, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה ברף התחתון של המתחם.

13. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 29.05.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של הצתה ויורשע בגינה.

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר.

הנאשם ישלם למתלונן מר תאופיק עמאש פיצוי כספי בסך ₪ 8,000.

הפיצוי והקנס ישולמו עד ליום 10.04.23.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).



המאשימה מתבקשת לעדכן את המתלונן בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.